

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.828 van 6 juni 2000

A. 90.549/VIII-1726

In zake : **DAGNELIE** Thierry,
Prins Leopoldsquare 23/3
1020 Brussel,

tegen :

**de Brusselse hoofdstedelijke dienst voor
brandweer en dringende medische hulp
(DBDMH),**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 29 maart 2000 door Thierry DAGNELIE ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing "van onbekende datum om hem met ingang van 1 februari 2000 te muteren naar de tweede compagnie, eerste peloton, groep 2, die klaarblijkelijk door officier-diensthooft Jean-Philippe HAYEZ is genomen";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 mei 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 mei 2000;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. MOLITOR, loco Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. Verzoeker is sedert 1 mei 1993 onderluitenant bij de dienst voor brandweer en dringende medische hulp van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (DBDMH).

Hij is aangesteld bij de eerste compagnie, tweede peloton, groep 3. Met ingang van 1 december 1996 wordt hij aangewezen voor de uitoefening van de hogere functie van luitenant; hij kan niet in die graad worden benoemd aangezien de Raad van State het besluit tot vaststelling van de taalkaders van de DBDMH bij zijn arrest nr. 55.189 van 15 september 1995 vernietigd heeft.

Bij een staand order van 30 augustus 1996 brengen de leidend ambtenaar en de adjunct-leidend ambtenaar van de DBDMH de regels voor de aanstelling bij de operationele dienst in herinnering. Ze stellen het volgende :

“ Teneinde het rendement van de operationele dienst op peil te houden, is het af en toe nodig het effectief te herschikken en zodoende het evenwicht te herstellen tussen beide compagnies enerzijds en tussen stafkazerne en voorposten (VOPO's) anderzijds.

Alle personeelsleden die aan de stagevoorwaarden hebben voldaan kunnen voor een affectatiewijziging in aanmerking komen.

Hiervoor worden bij de aanwijzing van de personeelsleden volgende criteria in acht genomen :

1. De kwalificatie voor de openstaande betrekking;
2. De motivatie van het personeelslid bij een vrijwillig verzoek tot affectatiewijziging;
3. De dienstanciënniteit. Bij gebrek aan vrijwilligers voor een affectatiewijziging wordt gekozen tussen de personeelsleden met de minste dienstanciënniteit, rekening houdende met :
 - a) De woonplaats van belanghebbende;
 - b) Zijn vorige mutatie;
 - c) Mogelijke conflictsituaties met een andere collega;
 - d) Zijn verbondenheid met een technische of gespecialiseerde dienst (b.v. duikersploeg).

Uitzonderlijkterwijs en uitsluitend om welomschreven dienstredenen mag van deze regeling afgeweken worden”.

3. Op 26 januari 2000 richt het operationeel personeel van de eerste compagnie een petitie aan J.-Ph. HAYEZ, officier-diensthofd. Het stelt dat het de beslissing vernomen heeft om verzoeker elders aan te stellen en prijst de verdiensten van laatstgenoemde.

4. Bij een dagorder d.d. 27 januari 2000, deelt J.-Ph. HAYEZ de nieuwe samenstelling mee van de ploegen van de dienstdoende officieren vanaf 1 februari 2000. Verzoeker is niet meer ingedeeld bij de eerste compagnie, maar bij de tweede.

Dat is de bestreden handeling.

5. Op 31 januari 2000 richt verzoeker een brief aan F. BOILEAU, adjunct-leidend ambtenaar van de DBDMH, en aan J.-Ph. HAYEZ. Hij wijst erop dat er tussen een bevel tot mutatie en de tenuitvoerlegging ervan minstens 30 dagen moeten verstrijken, en oordeelt dat de regels vervat in het order van 30 augustus 1996 niet in acht zijn genomen.

6. Op 10 februari 2000 antwoordt J.-Ph. HAYEZ hem het volgende :

“ Als antwoord op uw brief van 31 januari 2000 kan ik u het volgende meedelen.

A. De verandering van aanstelling die op u betrekking heeft ligt in de lijn van een reorganisatie van de ploegen van de dienstdoende officieren, die noodzakelijk is :

1. enerzijds wegens de terugkeer in actieve dienst van de heer D. ADRIAENS,

2. anderzijds, en bovenal, omdat men de officieren die eenzelfde taak samen uitvoeren met een tussenperiode van twee of drie dagen wil inzetten.

Die reorganisatie is zo opgezet dat de bestaande ploegen zo min mogelijk gewijzigd worden en in de eerste plaats alleen de jongste collega's werden overgeplaatst.

- B. Uw overgang van de ploeg van de heer ADRIAENS naar die van de heer DE SNEYDER heeft u normaal gezien twee vrije dagen opgeleverd (1 en 2 februari) en heeft bij mijn weten de vakantie die u voordien had geregeld, niet in de war gestuurd. Voor het overige ben ik van mening dat een verandering van compagnie na enkele jaren alleen maar positief en verrijkend kan zijn uit het oogpunt van menselijke relaties. Als bewijs daarvoor verwijs ik naar de inhoud van de petitie die het personeel van de eerste compagnie mij heeft toegestuurd en die ik hierbij voeg. Ook al probeert men u in die brief af te schilderen als slachtoffer van een willekeurige en onrechtvaardige beslissing, er wordt daarin ook gewag gemaakt van kwaliteiten waarvan uw nieuwe collega's op hun beurt kunnen profiteren.
- C. De permutatie in de ploegen van de dienstdoende officieren is geen mutatie in de zin van het staande order (IX) nr. 4. Uw aanstelling bij de VOPO van de VUB daarentegen is wel een mutatie, die bovendien :
 1. aangehaald is tijdens persoonlijke gesprekken die lang vóór het verschijnen van dagorder nr. 2286 hebben plaatsgevonden, zonder dat u daartegen bezwaren heeft geuit;
 2. in de praktijk pas van kracht wordt wanneer de gewenste aanpassingswerkzaamheden in de VOPO afgerond zijn, wat betekent dat er een termijn van heel wat meer dan dertig dagen zal verstrijken, wat u zo belangrijk lijkt te vinden.

Ik hoop dat deze nota, die zonder enige animositeit is opgesteld, de laatste van die aard is die ik u moet sturen.

Deze werkwijze stemt niet overeen met mijn visie op het ambt dat wij respectievelijk bekleden. Er zijn op onze dienst tal van andere problemen die heel wat belangrijker zijn voor de goede werking van de DBDMH, voor de reputatie ervan, voor de voldoening van onze "klanten", en voor het welzijn, de doeltreffendheid en de veiligheid van ons personeel, waarin we onze tijd en energie moeten steken.

Het is van wezenlijk belang voor de goede werking van de DBDMH dat iedereen zijn deel van het werk doet en dat zo efficiënt mogelijk doet, ook al kan dat op sommige tijdstippen voor sommige personen in hun loopbaan af en toe iets minder aangename gevolgen met zich meebrengen".

7. Bij staand order nr. 16 van 10 februari 2000 stelt de officier-diensthofd de taken vast van de dienstdoende officier en de chronologische volgorde ervan, en bij dagorder nr. 2.302 van 18 februari 2000 deelt hij de concrete bepalingen mee met betrekking tot de aanstelling van het operationeel personeel. In dat order staat onder meer dat de heer ADRIAENS "voor onbepaalde duur (overgaat) naar het 8-urenregime met ingang van 1 maart 2000" en de functie van verantwoordelijke voor het materieel op het departement Logistiek zal vervullen;

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat ze aanvoert dat de betwiste handeling, die een loutere maatregel tot organisatie van de diensten en van de aanstelling van het personeel is, geen gevolgen heeft voor de regeling die op hen van toepassing is en de rechtsordening niet wijzigt; dat ze opmerkt dat verzoeker officier-adjunct-interventiechef was en blijft, en dat de wijze waarop hij zijn ambt moet uitoefenen niet wordt gewijzigd; dat ze aanvoert dat het verband dat verzoeker legt tussen zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van een vakorganisatie en de verandering van zijn aanstelling niet feitelijk is aangetoond en dat die hoedanigheid niet betekent dat zijn aanstelling behouden moet blijven; dat ze voorts stelt dat de bedoeling om verzoeker te straffen geenszins aangetoond wordt en tot slot wijst op het volgende :

“ De aanstelling van een personeelslid is een maatregel van orde, die per definitie precair is, die genomen wordt in het belang van de dienst en waartegen geen beroep kan worden ingesteld wanneer, zoals in het onderhavige geval, deze geen afbreuk doet aan de rechtspositionele rechten van de betrokkene of aan de prerogatieven die verbonden zijn aan zijn functie, en wanneer de aanstelling ingegeven is door overwegingen die geen uitstaans hebben met enig verwijt aangaande het persoonlijke gedrag van het personeelslid”;

Overwegende dat de Raad van State kennis mag nemen van een beroep dat is ingesteld tegen een maatregel van orde, indien deze steunt op overwegingen die niets te maken hebben met de goede werking van de dienst, indien deze gevolgen heeft voor de wijze van dienen of indien ze een verkapte tuchtstraf uitmaakt; dat de exceptie verband houdt met de grond van de zaak en meer bepaald met het onderzoek van het derde middel van het beroep;

Overwegende dat het derde middel van het beroep ontleend is aan dwaling omtrent de motieven van de betwiste handeling, aan de onjuiste motivering ervan, aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan machtsoverschrijding; dat verzoeker onderstreept dat de motieven die door officier-diensthofd HAYEZ uiteengezet zijn “kennelijk onjuist of onsamenhangend” zijn; dat hij ieder motief dat in de brief van 10 februari 2000 is uiteengezet, uitvoerig bekritiseert;

Overwegende dat de verwerende partij het volgende antwoordt :

“ Verzoeker beweert dat het diensthoofd de terugkeer van de heer ADRIAENS als “oneigenlijke reden” heeft aangevoerd om de beslissing die hij heeft genomen te verklaren.

De terugkeer in actieve dienst van de heer ADRIAENS, die om medische redenen afwezig was geweest, was reeds in het vooruitzicht gesteld en de betrokkene zal pas later, in maart 2000, overgaan naar een achturedienst.

Voor het overige wordt niet betwist dat de nieuwe regeling tot gevolg heeft dat officieren die eenzelfde taak samen uitvoeren, met een tussenperiode van twee tot drie dagen worden ingezet.

Dat verzoeker inderdaad van ploeg verandert, doet er ten slotte niet aan af dat de reorganisatie over het algemeen zo is uitgevoerd dat de bestaande ploegen zo min mogelijk gewijzigd zijn en in de eerste plaats alleen de jongste officieren zijn overgeplaatst.

Verzoeker vraagt in feite de Raad van State zijn eigen beoordeling van de noden betreffende de organisatie van de dienst in de plaats te stellen van de beoordeling van het operationeel diensthoofd, wat ondenkbaar is”;

Overwegende dat verzoeker stelt, en daarin niet wordt tegengesproken, dat D. ADRIAENS op 24 januari 2000 teruggekeerd is naar de DBDMH, maar dat hij geen enkele dienst van vierentwintig uur heeft verricht voordat hij op 3 maart 2000 definitief is overgaan naar de achturendienst; dat de bestreden handeling, wat dat betreft, niet op een deugdelijk motief steunt; dat verzoeker uiteenzet, en daarin niet wordt tegengesproken, dat vóór de nieuwe samenstelling van de ploegen van de dienstdoende officieren bij de betwiste handeling de tussenperiode tussen de prestaties van de officieren die eenzelfde taak uitvoeren naar gelang van het geval één tot drie dagen bedroeg, en dat dat nu nog steeds zo is; dat de bestreden handeling, voorzover ze uitgevaardigd zou zijn omdat “men de officieren die eenzelfde taak samen uitvoeren met een tussenperiode van twee of drie dagen wilde inzetten”, op een onjuist motief steunt; dat het kennelijk tegenstrijdig is tegelijkertijd te stellen dat “die reorganisatie (...) zo (is) opgezet dat de bestaande ploegen zo min mogelijk gewijzigd worden” en dat “verandering van compagnie alleen maar positief en verrijkend kan zijn uit het oogpunt van menselijke relaties”; dat verzoeker ten slotte stelt, zonder daarin te worden tegengesproken door de verwerende partij, dat hij sedert 1993 deel uitmaakt van groep 3, terwijl officier MIGEAL, die in die groep blijft, daar pas sedert november 1999 is aangesteld, net als officier SAUVAGE, die ook pas in die periode bij die groep is aangesteld na een lange verlofperiode om persoonlijke redenen; dat verzoeker voorts stelt, en daarin nog altijd niet wordt tegengesproken, dat de officieren BAUDHUIN, MIGEAL, MENU en DEHAZE, die nochtans minder jaren dienst hebben dan hij, niet overgeplaatst zijn; dat de bestreden handeling, voorzover ze gerechtvaardigd wordt door de betrachting om “in de eerste plaats alleen de jongste collega’s over te plaatsen”, op een onjuist motief steunt; dat ze niet in het belang van de dienst lijkt te zijn genomen; dat aangezien het middel ernstig is, beroep kan worden ingesteld tegen de bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij betwist dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling verzoeker een moeilijk

te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat ze verklaart dat verzoeker dezelfde functie blijft uitoefenen en het niet voldoende is dat hij, al was het ten aanzien van zijn vroegere ploegmakkers, zich voordoet als slachtoffer van een straf, opdat dat ook effectief het geval is; dat de verwerende partij zegt dat ze niet inziet waarom er op de nieuwe dienst ten aanzien van hem vooroordelen zouden bestaan en waarom hij in zijn nieuwe peloton de goede betrekkingen die volgens hem zijn vroegere dienst kenmerkten, niet opnieuw tot stand zou kunnen brengen; dat ze voorts het volgende stelt :

“ Dat officieren een tegengestelde “politieke mening” hebben mag niet in aanmerking worden genomen aangezien bij beslissingen inzake de aanstelling van personeelsleden het criterium van al dan niet gelijklopende “politieke meningen” niet in aanmerking mag worden genomen”;

Overwegende dat verzoeker twee doktersattesten heeft ingediend, waarvan het ene opgesteld is door dokter HAVAUX, die verklaart dat hij verzoeker op 28 februari 2000 heeft onderzocht en vastgesteld heeft “dat hij in een staat van grote stress verkeerde wegens zorgen betreffende het werk, waarvoor hem een medische behandeling is voorgeschreven en waardoor hij van 29 februari tot 10 maart 2000 volledig arbeidsongeschikt was”, en het andere door dokter TONDEUR, die verklaart dat “de fysieke en psychologische toestand van verzoeker sedert enkele maanden achteruitgaat en (dat ze hem) antidepressiva heeft moeten voorschrijven sedert april 2000”; dat bovendien uit het onderzoek van het derde middel blijkt dat de bestreden handeling, die verstoken is van enige rechtvaardiging die te maken heeft met het algemeen belang, door verzoeker en diens collega’s kan worden ervaren als een verkapte tuchtstraf; dat ten slotte de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan slaan op andere personen dan verzoeker; dat de opdracht van de DBDMH essentieel is voor de bescherming van de veiligheid en van het leven van de bewoners van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest; dat de doeltreffendheid van een hulpverleningsteam niet de som is van de doeltreffendheid van de mensen waaruit die ploeg bestaat, maar ook afhangt van de interne samenhang; dat uit het dossier de doeltreffendheid blijkt van groep 3 van het tweede peloton van de eerste compagnie, waarbij verzoeker sedert 1993 is aangesteld; dat de verregaande onenigheid tussen verzoeker en zijn nieuwe overste, commandant DE SNEYDER, van welke aard die ook moge zijn, de samenhang kan verstoren van de groep waarbij verzoeker thans is aangesteld; dat het risico dat zulks voor de bevolking inhoudt evenmin als verwaarloosbaar of gemakkelijk te herstellen kan worden beschouwd;

Overwegende dat voldaan is aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn opdat de Raad

van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de beslissing die officier-diensthof Jean-Philippe HAYEZ op 27 januari 2000 heeft genomen om Thierry DAGNELIE met ingang van 1 februari 2000 te muteren naar de tweede compagnie, eerste peloton, groep 2.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zes juni tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

Vertaling overeenkomstig artikel 63,
eerste lid, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973.